

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 3C/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614207019
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bellová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2015:2614207019.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Monikou Bellovou v právnej veci žalobcu: Q. C., N.. XX.XX.XXXX, A. F. Š.. Y. XXX/X, XXX XX A. W. A., št. občan SR, právne zastúpený: Mgr. Jana Dekánková, advokátka, so sídlom D. Jurkoviča 966/42, 906 13 Brezová pod Bradlom proti žalovaným: 1. W. C., N.. XX.XX.XXXX, A. C. XXX, XXX XX Q., št. občan SR, 2. Z. C.Á., N.. X.XX.XXXX, A. C. XXX, XXX XX Q., št. občan SR, obaja právne zastúpení: JUDr. Elena Klamárová, advokátka, so sídlom Družstevná 5, 831 04 Bratislava o zaplatenie 2.965,74 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov konania za súdny poplatok za odpor v sume 155,50 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 679,75 € a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právnej zástupkyne žalovaných.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Senica dňa 4.8.2014 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.592,15 € s príslušenstvom, trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade boli podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXX a k nemu príľahlých pozemkov - parcela registra „C“ číslo XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 676 m² a parcela registra „C“ Č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m², nachádzajúcich sa v k.ú. Q., obec Q., okres Senica, zapísaných na LV č. XXXX. Pôvodne tieto nehnuteľnosti nadobudli po smrti poručiťky P. C. jej manžel Q. C. st. v podiele 4/6 a ich synovia žalobca Q. C. ml. a žalovaný v 1. rade W. C., každý v podiele 1/6. Q. C. st. však následne darovacou zmluvou zo dňa 14.6.2004 previedol svoje spoluvlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na žalovaných v 1. a 2. rade tak, že žalovaný v 1. rade sa tak stal vlastníkom týchto nehnuteľností spolu v podiele 3/6 a žalovaná v 2. rade v podiele 2/6. Na základe darovacej zmluvy na seba žalovaní prevzali záväzok, že darca Q. C. st. môže tieto nehnuteľnosti užívať do svojej smrti a že ho do smrti doopatrujú. V mesiaci november 2013 bol však umiestnený v zariadení sociálnych služieb v Senici. Neskôr žalovaní v 1. a 2. rade previedli svoje spoluvlastnícke podiely darovacou zmluvou na svoju dcéru D. C., vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 4.2.2014. Celý čas však žalovaní v 1. a 2. rade užívali rodinný dom a k nemu príľahlé pozemky v celosti a teda nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu bez toho, aby žalobcovi platili náhradu za užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby mu žalovaní v 1. a 2. rade ako podieloví spoluvlastníci poskytli peňažnú náhradu za to, že v čase od 1.7.2011 do 4.2.2014 užívali aj jeho podiel na spoločnej veci, pričom pri stanovení výšky náhrady vychádzal zo znaleckého posudku č. 201/2014 znalca Ing. Ľudovíta Juríka, ktorý je zapísaný v zozname znalcov pre odbor Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností.

Okresný súd Senica vydal dňa 17. septembra 2014 platobný rozkaz č.k. 5Ro/274/2014-65, ktorým žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 2.592,15 € s príslušenstvom, náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu iných trov konania.

Dňa 12.11.2014 bol Okresnému súdu Senica doručený odpor žalovaných proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedli, že žalobca nemá nárok na uplatnené plnenie a žiadali, aby súd tento nárok v celom rozsahu zamietol. Ďalej v ňom uvádzajú, že žalobca sa domáha zaplata sumy 2.592,15 € s prísl. z dôvodu peňažnej náhrady za užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu 1/6 v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX. Svoj nárok žalobca opiera o ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka, ide o všeobecné ustanovenie, otázku spoluvlastníctva vrátane jeho vyporiadania upravuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 137 až § 142. Uplatňovaná suma predstavuje náhradu za užívanie za obdobie od 1.7.2011 do 4.2.2014, pričom pri špecifikácii výšky žalobca vychádza zo znaleckého posudku č. 201/2014 Ing. Ľudovíta Juríka. V predmetnom posudku znalec konštatuje, že pre stanovenie nájmu za stavby nie sú k dispozícii dostatočné podklady pre jeho stanovenie, aktuálne sa ponúka na prenájom iba jeden rodinný dom za požadovaný nájom 270,- € za mesiac. Následne znalec ustálil výšky za rod. dom s.č. XXX s prísl. na sumu 500,- € za mesiac. Je zrejmé, že pri stanovení výšky nájmu znalec namiesto objektívnej metodiky použil iba svoj subjektívny odhad. Tiež majú žalovaní za to, že metóda matematického výpočtu nájmu za 1/6 nehnuteľnosti nie je správna, nakoľko hodnota ideálneho podielu 1/6 nehnuteľnosti je nižšia ako pri reálnom nájme nehnuteľnosti. Ďalej žalovaní uvádzajú, že žalobca predal D. C.N. svoj spoluvlastnícky podiel 1/6 za kúpnu cenu 14.100,- € vychádzajúc zo znaleckého posudku Ing. Juríka, v ktorom bola stanovená všeobecná hodnota nehnuteľností na sumu 84.600,- €. Kupujúca si pritom za účelom poskytnutia úveru dala vyhotoviť znalecký posudok Ing. Patinkom, ktorý predmetné nehnuteľnosti ocenil na sumu 52.700,- €. Vzniknutý rozdiel predstavuje sumu 31.900,- €, z tohto 1/6 je 5.316,66 €. Naviac, obidvaja znalci oceňovali aj nehnuteľnosti, ktoré žalovaní postavili už z vlastných prostriedkov - garáž, šopa, dreváreň, prístrešok, chlievy, plot. Tiež uviedli, že žalobca by si mal byť vedomý toho, že je povinný ako spoluvlastník podieľať sa na nákladoch, okrem bežnej údržby nehnuteľnosti to sú daň z nehnuteľnosti, náklady na kúrenie.

Dňa 16.1.2015 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobcu na zmenu petitu, v ktorom žiadal, aby súd pripustil rozšírenie návrhu o nárok na poskytnutie peňažnej náhrady aj za užívanie pozemkov evidovaných na LV č. XXXX, ktoré boli do dňa 4.2.2014 v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade. Vo svojom návrhu zo dňa 4.8.2014 si síce uplatňoval peňažnú náhradu za užívanie všetkých nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, ale nedopatrením nesčítal výšku nájmu pozemkov a výšku nájmu stavieb uvedenú v znaleckom posudku znalca Ing. Ľudovíta Juríka.

Okresný súd Senica uznesením č.k. 3C 220/2014-115 zo dňa 18. januára 2015 návrhu žalobcu vyhovel a pripustil zmenu petitu tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 2.965,74 € s príslušenstvom, trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výpisom z LV č. XXXX, Osvedčením o dedičstve sp. zn. D 789/01 po poručiteľke P. C.j, Darovacou zmluvou zo dňa 26.5.2004, výzvou na zaplataenie, znaleckým posudkom č. 201/2014 Ing. Ľudovíta Juríka, odporom žalovaných doručeným dňa 12.11.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 10.9.2014, znaleckým posudkom č. 62/2014 Ing. Pavla Patinku, písomným vyjadrením žalovaných doručeným dňa 14.1.2015, pôdorysom rodinného domu, písomným vyjadrením žalobcu k odporu doručeným dňa 16.1.2015, písomnou korešpondenciou medzi účastníkmi ohľadom odkúpenia spoluvlastníckeho podielu, výsluchom žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade a zistil tento skutkový stav veci:

Z LV č. XXXX pre obec a k.ú. Q. súd zistil, že k 31.7.2014 spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na predmetnom LV bola D. C. v podiele 5/6 /titul nadobudnutia - darovacia zmluva M.-XXXX/XX vklad povolený 4.2.2014/ a Q. C., ml. - žalobca v podiele 1/6 /titul nadobudnutia - F. XXX/XX/. D. R. Č.. XXXX vyhotoveného k 11.11.2014 vyplýva, že výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností je D. C., C.itulmi nadobudnutia je jednak už uvedená darovacia zmluva a kúpna zmluva V-XXXX/XX vklad povolený 13.10.2014.

Osvedčením o dedičstve sp.zn. F. XXX/XX, F. XXX/XX-M. bolo preukázané, že dedičmi po neb. P. C.N., T. W. A. Q. C. st.-manžel poručiťky, Q. C. V.-B. P. W. C.-B., každý v 1/3-ine. Predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. 1773 v podiele 1-ice /po vyporiadaní BSM v rámci dedičského konania/ nadobudli dedičia rovnodielne, každý v 1/3-ine.

Darovacou zmluvou zo dňa 26.5.2004 Q. C., st. daroval obdarovaným W. C. P. Q. V.Z. Z. C.- žalovaným svoj podiel 4/6-iny v predmetných nehnuteľnostiach, každému v podiele 1/3.

Právna zástupkyňa žalobcu vyzvala listom zo dňa 1.7.2014 žalovaných na zaplatenie náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobcu za obdobie od 1.7.2011 do 4.2.2014 v celkovej sume 2.592,15 €.

Zo znaleckého posudku č. 201/2014 Ing. Ľudovíta Juríka súd zistil, že tento si dal mimosúdne vyhotoviť žalobca na stanovenie všeobecnej hodnoty sporných nehnuteľností za účelom prípadného vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Znalcom zistená všeobecná hodnota stavieb a pozemkov bola 84.600,- €. Znalec určil nájom pozemkov vo výmere 786 m² v sume 865,39 € za rok, k nájmu stavieb uviedol, že pre stanovenie nájmu za stavby nie sú k dispozícii dostatočné podklady pre jeho stanovenie porovnávaním, aktuálne sa v obci Jablonica ponúka na prenájom iba 1 rodinný dom, požadovaný nájom je 270,- € za mesiac. Znalec vychádzajúc z tejto ponuky predpokladal výšku prenájmu za ohodnocované stavby, ktoré svojim dispozičným členením umožňujú bývanie 2 rodín, príp. viacpočetnej rodiny cca 500,- € za mesiac, t.j. 6.000,- € ročne.

Kúpnu zmluvou zo dňa 10.9.2014 predávajúci Q. C. - žalobca predal kupujúcej D. C. svoj spoluvlastnícky podiel 1/6-iny k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre obec Q. za kúpnu cenu 14.100,- €. Znalecký posudok č. 62/2014 Ing. Pavla Patinku, ktorý si dala vypracovať dcéra žalovaných D. C., bol vypracovaný za účelom určenia všeobecnej hodnoty sporných nehnuteľností za účelom vyporiadania spoluvlastníctva, všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností zistená znalcom bola 52.700,- €.

V písomnom vyjadrení zo dňa 7.1.2015, právna zástupkyňa žalovaných uviedla, že žalobca svoj nárok opiera o tvrdenie, že v čase od 1.7.2011 do 4.2.2014 užívali predmetné nehnuteľnosti nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, avšak ako sám žalobca uviedol, do novembra 2013 užíval tieto nehnuteľnosti aj Q. C. st. a to prevažnú časť prízemného rodinného domu. Vzhľadom k tomu preto nemohli žalovaní užívať nehnuteľnosť nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Rovnako vo svojom vyjadrení poukázali aj na skutočnosť, že žalobca ich ani svojho otca Q. C. st. nikdy nevyzval, aby mu umožnili užívať časť nehnuteľnosti pripadajúcej na jeho spoluvlastnícky podiel. Poukázali pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 184/2010, v zmysle ktorého „neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu. Ak by spoločná vec nebola spoluvlastníkmi užívaná, žiaden nárok na náhradu za jej užívanie by medzi nimi nevznikol. Rovnako takýto nárok nevzniká ani v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takom prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení v rozsahu svojho podielu a to užívaním zostávajúcej časti veci.“ Rovnako poukázali aj na skutočnosť, že žalobca by sa mal ako spoluvlastník predmetných nehnuteľností, v pomere jeho spoluvlastníckeho podielu voči celku, podieľať aj na nákladoch, ktorými sú okrem bežnej údržby aj daň z nehnuteľnosti či náklady na kúrenie, na ktorých sa však nepodieľal. Žalovaní vo svojom vyjadrení namietali aj predložený znalecký posudok Ing. Ľudovíta Juríka, ktorý bol vypracovaný za účelom vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a pri určení výšky nájmu vychádzal len z izbovosti rodinného domu, bez toho, aby zohľadnil vnútorné vybavenie, dispozičné riešenie, rok výstavby a pod. a predložili súdu znalecký posudok Ing. Pavla Patinku a poukázali na cenový rozdiel medzi cenami nehnuteľností podľa vyhotovených znaleckých posudkov. Taktiež uviedli, že žalobca medzičasom na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.9.2014 previedol svoj spoluvlastnícky podiel na D. C.Ú., dcéru žalovaných v 1. a 2. rade, ktorá sa tak stala výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností.

Dňa 16.1.2015 bolo Okresnému súdu Senica doručené vyjadrenie žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu. Žalobca v ňom okrem iného uviedol, že skutočnosť, že sa nepodieľal na nákladoch súvisiacich so spornými nehnuteľnosťami vyplýva z toho, že Obecný úrad Q. ako správca dane, platobným výmerom vyruboval daň zrejme len jednému zo spoluvlastníkov, tento mu však nebol nikdy predložený za účelom úhrady časti dane pripadajúcej na jeho spoluvlastnícky podiel. Pokiaľ ide o náklady súvisiace s vykurovaním, tieto podľa jeho názoru nepatria pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou. Vo svojom vyjadrení poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. XCdo XXX/XXXX, v ktorom je uvedené, že vec môže byť v spoluvlastníctve aj viacerých osôb, pričom spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoločníka na vzťahu k spoločnej veci. To znamená, že vyjadruje aj mieru účasti, pokiaľ ide o užívanie spoločnej veci. Každý zo spoluvlastníkov je v zmysle § 137 ods. 1 OZ oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť.

Výsluchom žalobcu mal súd preukázané, že tento na podanom návrhu trval. Spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol po matke P.Š. C. na základe dedičského rozhodnutia v roku 2002. Celý čas však v rodinnom dome bývali žalovaní, on túto nehnuteľnosť nikdy neužíval, nikdy tam neprespal, od domu ani od dvora nemal kľúč. Nehnuteľnosť neužíval z toho dôvodu, že táto nie je reálne deliteľná a aj keby mal záujem túto užívať, nevie, ako by bolo možné, aby túto užíval v rozsahu svojho podielu 1/6-iny. V nehnuteľnosti nebolo možné technicky bývať spolu so žalovanými. Kľúče od žalovaných si nikdy nepýtal, nakoľko by mu ich nedali. Po právoplatnosti dedičského konania po svojej matke chodieval do nehnuteľnosti otca navštevovať, so žalovaným v 1. rade sa aj bavil o možnosti odkúpenia jeho spoluvlastníckeho podielu, bolo to v čase, kedy však nevedel, že žalovaní už majú spoluvlastnícky podiel 5/6-tín. O darovacej zmluve z roku 2004 sa dozvedel až v roku 2010.

Výsluchom žalovaného v 1. rade mal súd preukázané, že tento so žalobou nesúhlasí. V rámci dedičského konania, kedy nadobudli nehnuteľnosť, žalobca otca nenavštevoval, nemal záujem, aby prišiel, nezaplátil žiadne náklady súvisiace s nehnuteľnosťou a jej prevádzkou. Do domu investovali so žalovanou v 2. rade dosť peňazí a za svoje postavili garáž, o čo sa zvýšila hodnota nehnuteľností v znaleckom posudku. Rovnako uviedol, že predmetnú nehnuteľnosť neužívali nad rámec svojich podielov, nakoľko keď ich otec s nimi ešte žil, býval dole a oni bývajú hore. Takto to je aj teraz, spodná časť domu je naďalej neobývaná. Žalobca mal možnosť kedykoľvek sa do domu nastáňovať, čo by mu aj umožnili. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že v dome sa nedá bývať spoločne, nakoľko tam bývali s otcom 10 rokov, takže to technicky možné je, i keď je tam len jeden vchod.

Žalovaná v 2. rade pri výsluchu k veci uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedol žalovaný v 1. rade, nesúhlasí však s tvrdením žalobcu, že sa o darovacej zmluve dozvedel až v roku 2010. Bolo to skôr, nakoľko ich dcéra mu to prefocovala, kedy presne to bolo však uviesť nevedela.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať plody a nakladať s ním.

Podľa § 136 ods.1 OZ , vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

Podľa § 137 ods.1 OZ, podiel vyjadruje mieru akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 139 ods. 2 OZ, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Z výsledkov vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že k dohode ohľadom užívania sporných nehnuteľností v spornom období medzi účastníkmi ako podielovými spoluvlastníkmi neprišlo. Právnym dôvodom užívania veci žalovanými v spornom období bolo ich spoluvlastnícke právo k predmetnej veci, pričom mal však súd preukázané, že žalovaní žalobcovi nikdy nebránili, aby predmetné nehnuteľnosti užíval tiež. Žalobca vo svojej výpovedi sám uviedol, že si nikdy nepýtal kľúče od domu a od dvora a to z dôvodu, že sa domnieval, že by mu ich žalovaní nevydali, ako i z dôvodu, že si nevedel predstaviť, ako by bolo technicky možné užívať nehnuteľnosť spolu so žalovanými v 1. a 2. rade. Sám žalobca si nechal vypracovať znalecký posudok Ing. Ľudovítom Juríkom, z ktorého okrem iného vyplýva, že ohodnocované stavby svojim dispozičným členením umožňujú bývanie 2 rodín, príp. viacpočetnej rodiny, a podľa toho aj určoval výšku prenájmu. Z uvedeného je teda zrejmé, že užívanie nehnuteľností žalobcom bolo technicky možné, avšak žalobca túto možnosť nevyužil. Spoluvlastnícky podiel na spoločnej veci nie je reálne oddelený, ale je to podiel ideálny, v rámci ktorého nie je možné oddeliť, čo je výlučne jeho podiel a čo je podiel druhého spoluvlastníka. Takže otázka užívania nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve je otázkou dohody medzi spoluvlastníkmi, o to sa však žalobca ani nepokúšal, riešil len vyporiadanie spoluvlastníctva. Súd mal preukázané, že v spornom období v čase od 1.7.2011 do novembra 2013 žalovaní obývali sporné nehnuteľnosti spolu s otcom žalobcu a žalovaného v 1. rade Q. C. st., ktorý obýval spodnú časť domu. Od novembra 2013, podľa vyjadrenia žalovaných, naďalej v tom čase ako podieloví spoluvlastníci podielu 5/6-ín obývali iba hornú časť nehnuteľnosti. Ako zhodne uviedli vo svojich výpovediach žalovaní a aj žalobca, nikdy žalobca neprejavil záujem tieto nehnuteľnosti užívať, pričom v užívaní by mu žalovaní nebránili. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaní užívali predmetné nehnuteľnosti v spornom období nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu alebo by mu bránili v ich užívaní. Záverom treba ešte poukázať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani v tom smere, že od žalovaných žiadal náhradu za užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu spoločne a nerozdielne. Z listu vlastníctva mal súd nepochybne preukázané, že žalovaný v 1. rade bol v spornom období vlastníkom spoluvlastníckeho podielu v podiele 3/6 a žalovaná v 2. rade v podiele 2/6. Z uvedeného je zrejmé, že ak by aj malo prísť k užívaniu spoluvlastníckeho podielu žalobcu v nehnuteľnosti zo strany žalovaných, u každého zo žalovaných to mohlo byť len nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu, bolo však vecou žalobcu preukázať v akom pomere každý zo spoluvlastníkov užíva jeho spoluvlastnícky podiel, nakoľko žalovaní užívali nehnuteľnosť z titulu podielového spoluvlastníctva a nie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na základe uvedených skutočností súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovaným, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v sume 155,50 € a trov právneho zastúpenia v sume 679,75 €, určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za štyri úkony právnej pomoci (t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, odpor proti platobnému rozkazu, písomné vyjadrenie, účasť na pojednávaní dňa 25.2.2015 v trvaní viac ako 2 hodiny), t.j. 3 x 101,25 € + 1 x 202,50 €, 2 x paušál po 8,04 € /v roku 2014/, 1 x paušál po 8,39 € a 1 x paušál po 16,78 € /v roku 2015/, t.j. spolu 547,50 €.

Právna zástupkyňa žalovaných si ďalej uplatnila cestovnú náhradu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách za pracovnú cestu Bratislava - Senica a späť dňa 25.2.2015, spolu 184 km, pričom cena za spotrebované palivo bola 1,192 €/l a priemerná spotreba motorového vozidla podľa technického preukazu je 6,7 l na 100 km. Súd pri výpočte cestovného postupoval podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a to podľa vzorca: (cena pohonnej hmoty x počet najazdených km x priemerná spotreba) : 100 + (počet najazdených km x sadzba základnej náhrady za 1 km), pričom sadzba základnej náhrady za opotrebenie vozidla za 1 km je v zmysle opatrenia č. 632/2008 Z.z. 0,183 €. V zmysle vyššie uvedeného súd priznal právnomu zástupcovi cestovné v sume 48,37 € (cena pohonnej hmoty 1,192 € x vzdialenosť 184 km x priemerná spotreba 6,7 l/100 km : 100 + vzdialenosť 184 km x sadzba základnej náhrady za 1 km 0,183 €).

Právna zástupkyňa žalovaných si uplatnila i náhradu za stratu času a to za účasť na pojednávaní dňa 25.2.2015 a čas strávený cestou do tohto miesta, a to za 3 hodiny (1 polhodina x 13,98 €), celkovo v sume 83,88 €. Celková náhrada trov právneho zastúpenia je teda vo výške 679,75 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia.